

Smernice o osnovnem tveganju

Uvod

- 1.1. Organ EIOPA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (v nadaljnjem besedilu: uredba o EIOPA)¹ pripravlja Smernice o osnovnem tveganju.
- 1.2. Smernice se nanašajo na člena 104 in 105 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (v nadaljnjem besedilu: direktiva Solventnost II)².
- 1.3. Te smernice so namenjene nadzornim organom v skladu z direktivo Solventnost II.
- 1.4. Namen teh smernic je spodbujati zблиževanje praks v državah članicah in podpirati podjetja pri izračunu njihovih kapitalskih zahtev za tržno tveganje v skladu z direktivo Solventnost II.
- 1.5. Te smernice zadevajo podjetja in strokovnjake, ki so odgovorni za obravnavo tehnik za zmanjševanje tveganja pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala po standardni formuli.
- 1.6. Cilj je povečati usklajenost in spodbuditi zблиževanje strokovnih praks na področju obravnave tehnik za zmanjševanje tveganja pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala za podjetja vseh vrst in velikosti.
- 1.7. Če izraz ni opredeljen v teh smernicah, velja njegova opredelitev iz pravnih aktov, navedenih v uvodu.
- 1.8. Te smernice se začnejo uporabljati 1. aprila 2015.

Smernica 1 – Tehnike za zmanjševanje tveganja brez pomembnega osnovnega tveganja

- 1.9. Podjetja bi morala upoštevati, da tehnika za zmanjševanje tveganja ne privede do pomembnega osnovnega tveganja, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) izpostavljenost, ki jo krije tehnika za zmanjševanje tveganja, je po naravi dovolj podobna izpostavljenosti podjetja tveganju;
 - (b) spremembe vrednosti izpostavljenosti, ki jo krije tehnika za zmanjševanje tveganja, podrobno odražajo spremembe vrednosti izpostavljenosti podjetja tveganju v obsežnem naboru scenarijev tveganja, vključno s scenariji, ki upoštevajo stopnjo zaupanja iz člena 101(3) direktive Solventnost II.

¹ UL L 331, 15.12.2010, str. 48–83.

² UL L 335, 17.12.2009, str. 1–155.

Smernica 2 – Tehnike za zmanjševanje finančnega tveganja: merila za ocenjevanje pomembnega osnovnega tveganja

1.10. Pred uporabo tehnik za zmanjševanje finančnega tveganja pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala po standardni formuli bi podjetja med drugim morala oceniti:

- (a) pomembnost osnovnega tveganja glede na izpostavljenost, ki jo krije tehnika za zmanjševanje tveganja, in izpostavljenost podjetja tveganju brez upoštevanja drugih bilančnih postavk, razen če obstaja neprekinjena in stalna povezava med drugimi bilančnimi postavkami in izpostavljenostjo podjetja tveganju;
- (b) podobnost narave izpostavljenosti iz smernice 1, pri čemer je treba upoštevati vsaj vrsto in pogoje zadevnih instrumentov ali ureditev in pravila, ki urejajo trge, na katerih se določajo njihove cene ali ki zagotavljajo podatke za njihovo vrednotenje;
- (c) spremembe vrednosti izpostavljenosti v obsežnem naboru scenarijev tveganja iz smernice 1, vključno z vsemi scenariji, ki so upoštevani v ustreznih modulih ali podmodulih standardne formule, pri čemer je treba upoštevati vsaj:
 - (i) stopnjo simetrije med obema izpostavljenostma;
 - (ii) kakršno koli nelinearno odvisnost v scenariju;
 - (iii) kakršno koli relevantno asimetrijo spreminjanj v primeru podmodulov tveganja, pri katerih je uporabljeno obremenjevanje navzgor in tudi navzdol;
 - (iv) stopnje diverzifikacije vsake zadevne izpostavljenosti;
 - (v) kakršna koli relevantna tveganja, ki niso izrecno zajeta v standardni formuli;
 - (vi) celotno porazdelitev izplačil za tehniko za zmanjševanje tveganja.

1.11. Upoštevati je treba, da tehnika za zmanjševanje tveganja privede do pomembnega osnovnega tveganja, kadar zgornje ocenjevanje ne zagotovi zadostnih dokazov, da spremembe vrednosti izpostavljenosti, ki jo krije tehnika za zmanjševanje tveganja, odražajo vse pomembne spremembe vrednosti izpostavljenosti podjetja tveganju.

1.12. Kadar pogoji tehnike za zmanjševanje tveganja določajo najvišjo vrednost zaščite pred izgubo kot delež začetne izpostavljenosti, bi morala podjetja pri določanju, ali je osnovno tveganje pomembno, uporabiti ocenjevanje samo za delež, ki ga krije tehnika za zmanjševanje tveganja.

Smernica 3 – Tehnike za zmanjševanje zavarovalnega tveganja brez pomembnega osnovnega tveganja

- 1.13. Pred uporabo tehnike za zmanjševanje zavarovalnega tveganja pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala po standardni formuli bi morala podjetja ugotoviti, ali ureditve pozavarovanja ali namenskih družb zaradi razlik v pogojih delujejo drugače kot zavarovalne police podjetja v obsežnem naboru scenarijev tveganja.
- 1.14. Podjetja bi morala osnovno tveganje, ki je posledica valutne neusklajenosti, šteti za pomembno, kadar je izpostavljenost, ki jo krije tehnika za zmanjševanje tveganja, denominirana v drugi valuti kot izpostavljenost podjetja tveganju, razen če so uporabljene valute vezane znotraj zadostno ozkega razpona ali pa je v pozavarovalni pogodbi določen nespremenljivi devizni tečaj.
- 1.15. Če valutna neusklajenost privede do pomembnega osnovnega tveganja iz odstavka 1.14, podjetja pri izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala ne bi smela dovoliti uporabe tehnike za zmanjševanje tveganja, razen če se uporabljajo določbe člena 86 izvedbenih ukrepov³.

Pravila glede skladnosti in poročanja

- 1.16. Ta dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 uredbe o EIOPA. Pristojni organi in finančne institucije si v skladu s členom 16(3) uredbe o EIOPA na vsak način prizadevajo za spoštovanje smernic in priporočil.
- 1.17. Pristojni organi, ki upoštevajo ali nameravajo upoštevati te smernice, jih morajo ustrezno vključiti v svoj zakonodajni ali nadzorni okvir.
- 1.18. Pristojni organi v dveh mesecih po izdaji prevedenih različic smernic organu EIOPA potrdijo, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu navedejo razloge za njihovo neupoštevanje.
- 1.19. Če pristojni organi v tem roku ne bodo odgovorili, se bo štelo, da ne ravnajo v skladu s pravili glede poročanja, in se bo o njih tako tudi poročalo.

Končna določba o pregledu

- 1.20. Za pregled teh smernic je pristojen organ EIOPA.

³ UL L 12, 17.01.2015, str. 1–797.